

ZPRACOV.	DOŠLO	Č. DOPOR.
	2-2-08-2016	
UKL. ZNAK 83.1.	PŘÍLOHY	POČET LISTŮ 2
SK. ZN./LH. 5/5	Č. J. SMO/313481/16	

Statutární město Ostrava
Prokešovo náměstí 1803/8
729 30 Ostrava

V Ostravě dne 19. 8. 2016

Věc: **Žádost o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů**

Vážení,

ve smyslu § 14 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Zákon“), Vás žádáme o poskytnutí těchto informací:

- Doklady k prokázání splnění technických kvalifikačních předpokladů, které byly předloženy společností Tender systems s.r.o.,
jakožto zájemcem a uchazečem v zadávacích řízeních na tyto veřejné zakázky:
 - veřejná zakázka s názvem „Systém sdružených nákupů statutárního města Ostrava – JŘSU“ zadávaná v jednacím řízení s uveřejněním dle § 22 odst. 1 a 2 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů („ZVZ“), jejímž zadavatelem je Statutární město Ostrava, a
 - veřejná zakázka s názvem „Systém sdružených nákupů statutárního města Ostrava“ zadávaná v soutěžním dialogu dle § 35 ZVZ, jejímž zadavatelem je Statutární město Ostrava.

Žadatel v této souvislosti odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 10 As 59/2014-41 ze dne 14. 8. 2014, v němž se uvádí následující: „Není proto rozhodné, zda účastníci výběrového řízení vyjádřili formalizovaným aktem souhlas s poskytnutím požadovaných informací stěžovateli; již samotnou účastí v daném výběrovém řízení je totiž takový souhlas obsažen. Vzhledem k aplikovatelnosti zásady transparentnosti lze uzavřít, že v posuzovaném případě se informace obsažené v odevzdaných nabídkách staly součástí veřejné soutěže, a tudíž i veřejně dostupným zdrojem informací (k tomu srov. analogicky § 6 zákona o veřejných zakázkách a rozsudek zde citovaný v bodu [29]). Správní orgán I. stupně jako povinný subjekt ve smyslu informačního zákona byl proto povinen vyhovět žadateli o poskytnutí informace ohledně takové nabídky, vyjma dílčích informací, jež jsou z poskytování dle informačního zákona vyloučeny.“

Touto žádostí se na vás obracíme jako na územní samosprávný celek – statutární město, který je v postavení povinného subjektu ve smyslu § 2 Zákona.

Žadatelem ve smyslu § 14 odst. 2 Zákona je:

eCENTRE, a.s.

Žádáme o poskytnutí výše uvedených informací ve lhůtě stanovené Zákonem, a to v elektronické podobě do datové schránky žadatele nebo na e-mailovou adresu žadatele ;
v případě účtování úhrady nákladů za poskytnutí této informace ve smyslu § 17 Zákona nám, prosím, sdělte její výši a požadovaný způsob úhrady.

Žádáme rovněž o to, aby povinný subjekt do 15 dnů od poskytnutí informací na tuto žádost tyto informace zveřejnil způsobem umožňujícím dálkový přístup (§ 5 odst. 3 věta první Zákona).

Za poskytnuté informace předem děkujeme.

S pozdravem

eCENTRE, a.s.

Vaše značka:

eCENTRE, a.s.

Ze dne:

Č. j.: SMO/313481/16/VZKÚ
Sp. zn.: S-SMO/313481/16/VZKÚ/2

Vyřizuje:

Telefon:

E-mail:

Datum: 29. srpna 2016

ROZHODNUTÍ

Statutární město Ostrava, Magistrát města Ostravy, odbor veřejných zakázek a kapitálových účastí (dále jen „povinný subjekt“) jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl ve věci žádosti o poskytnutí informace dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, obchodní společnosti eCENTRE, a.s., se sídlem _____, týkající se poskytnutí informací vztahujících se k zadávacímu řízení veřejné zakázky „Systém sdružených nákupů statutárního města Ostrava - JŘSU“ a veřejné zakázky „Systém sdružených nákupů statutárního města Ostrava“ takto:

Podle § 11 odst. 1 písm. b) a § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s příslušnými ustanoveními zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, se žádost o poskytnutí informace ze dne 19. 8. 2016 podaná společností eCENTRE, a.s., se _____, za účasti dotčené osoby, společnosti Tender systems s.r.o.,

_____ , týkající se poskytnutí informací vztahujících se k zadávacímu řízení veřejných zakázek „Systém sdružených nákupů statutárního města Ostrava - JŘSU“ a zadávacímu řízení veřejné zakázky „Systém sdružených nákupů statutárního města Ostrava“, v rozsahu požadovaných dokladů k prokázání splnění technických kvalifikačních předpokladů, které byly předloženy společností Tender systems s.r.o., se _____ , jakožto zájemcem a uchazečem v zadávacích řízeních na tyto veřejné zakázky

- a) - veřejná zakázka s názvem „Systém sdružených nákupů statutárního města Ostrava – JŘSU“ zadávaná v jednacím řízení s uveřejněním dle § 22 odst. 1 a 2 ZVZ
- b) - veřejná zakázka s názvem „Systém sdružených nákupů statutárního města Ostrava“ zadávaná v soutěžním dialogu dle § 35 ZVZ.

odmítá.

Odůvodnění:

Společnost eCENTRE, a.s., se _____ (dále též jen „žadatel“), podal povinnému subjektu dne 19. 8. 2016 žádost o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“).

V žádosti žadatel požadoval poskytnout „doklady k prokázání splnění technických kvalifikačních předpokladů, které byly předloženy společností Tender systems s.r.o., jakožto zájemcem a uchazečem v zadávacích řízeních na tyto veřejné zakázky:

- veřejná zakázka s názvem „Systém sdružených nákupů statutárního města Ostrava – JŘSU“ zadávaná v jednacím řízení s uveřejněním dle § 22 odst. 1 a 2 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů („ZVZ“), jejímž zadavatelem je Statutární město Ostrava, a

- veřejná zakázka s názvem „Systém sdružených nákupů statutárního města Ostrava“ zadávaná v soutěžním dialogu dle § 35 ZVZ, jejímž zadavatelem je Statutární město Ostrava“

Svoji žádost žadatel podpořil odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 10 As 59/2014-41 ze dne 14. 8. 2014.

Povinný subjekt předně uvádí, že podle § 3 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím se informací pro účely tohoto zákona rozumí jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakékoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního. Lze proto konstatovat, že žádost žadatele směřuje k poskytnutí informací.

Dle ust. § 11 odst. 1 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím může povinný subjekt omezit poskytnutí informace, pokud jde o novou informaci, která vznikla při přípravě rozhodnutí povinného subjektu, přičemž toto platí do doby, kdy se příprava ukončí rozhodnutím.

Žadatel doručil povinnému subjektu námitky proti úkonu zadavatele dle § 110 odst. 2 ZVZ, o nichž povinný subjekt jakožto zadavatel veřejné zakázky „Systém sdružených nákupů statutárního města Ostrava – JŘSU“ doposud nerozhodl. Obsahem námitek žadatel učinil mj. tvrzení o neprokázání kvalifikace uchazečem Tender systems s.r.o.,

resp. nesplnění povinností zadavatele v předmětném zadávacím řízení v souvislosti s posuzováním kvalifikace vybraného uchazeče. Žadatelem požadované doklady k prokázání splnění technických kvalifikačních předpokladů je proto nutné považovat za nové informace (dokumenty), které vznikají při přípravě rozhodnutí zadavatele (povinného subjektu) o žadatelem podaných námitkách, což s ohledem na specifickou vazbu mezi zadávanou veřejnou zakázkou „Systém sdružených nákupů statutárního města Ostrava – JŘSU“ a předcházející veřejnou zakázkou „Systém sdružených nákupů statutárního města Ostrava“, na kterou aktuálně zadávaná veřejná zakázka bezprostředně navazuje, platí pro doklady předložené k prokázání splnění kvalifikace v obou zadávacích řízeních. Povinný subjekt tedy předpokládá, že požadované informace (dokumenty) budou sloužit jako podklad pro rozhodnutí o námitkách v souladu se ZVZ; povinný subjekt jako zadavatel předmětných veřejných zakázek tedy využije požadované informace (dokumenty) pro účely budoucího rozhodnutí či budoucích rozhodnutí v rámci probíhajícího zadávacího řízení. S ohledem na skutečnost, že žadatel svými námitkami opakovaně napadá úkony a rozhodnutí zadavatele v zadávacím řízení, nelze ani rozhodnutí činěná ve věci námitek považovat za konečná, a to s ohledem na běh lhůt pro podání návrhu na přezkoumání postupu zadavatele k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže.

Zadavatel současně uvádí, že poskytování informací (dokumentů) nad rámec těch, u kterých to výslovně předjímá ZVZ, by před definitivním ukončením zadávacího řízení mohlo reálně vést k závažnému narušení transparentnosti zadávacího řízení, ohrožení rovného postavení jednotlivých uchazečů v zadávacím řízení a k případnému zneužívání získaných informací ve snaze neoprávněně ovlivnit průběh zadávacího řízení veřejné zakázky. Požadované informace (dokumenty) tak není možné v zájmu zachování zákonnosti zadávacího řízení veřejné zakázky před jeho pravomocným ukončením poskytnout. Na podporu uvedené argumentace lze poukázat i na právní úpravu ochrany informací obsaženou v zákoně č. 134/2016 Sb.,

o zadávání veřejných zakázek,¹ která zohledňuje právě nemožnost poskytování informací do okamžiku ukončení zadávacího řízení, což je přístup nezbytný s ohledem na nenarušení průběhu zadávacího řízení dle zvláštního právního předpisu (ZVZ).

Ve vztahu k rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 10 As 59/2014-41 ze dne 14. 8. 2014, na který žadatel poukázal, povinný subjekt uvádí, že nepochybně obecné právo žadatele na přístup k informacím, nicméně musí být brána v potaz skutečnost, že zadávacím řízením, v rámci něhož má povinný subjekt jako zadavatel uložené povinnosti, nebylo doposud ukončeno a nelze připustit narušení zásad ve smyslu ust. § 6 odst. 1 ZVZ. Povinný subjekt současně uvádí, že shora uvedený rozsudek Nejvyššího správního soudu vychází z odlišných skutkových i právních otázek (v judikovaném případě se nejednalo o zadávací řízení podléhající formalizovaným postupům dle ZVZ, ale výběrové řízení ve vztahu k úmyslu pronajmout soubor pozemků, současně soudy přezkoumávaly správnost aplikace ust. § 11 odst. 1 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím, nikoliv § 11 odst. 1 písm. b), jako v předmětném případě).

Na základě výše uvedených skutečností povinný subjekt dospěl k závěru, že jsou v této fázi zadávacího řízení naplněny podmínky pro neposkytnutí informací požadovaných žadatelem dle § 11 odst. 1 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím.

Podle § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím pokud povinný subjekt žádosti nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti. Vzhledem k výše uvedenému povinný subjekt rozhodl tak, jak je uvedeno v úvodu ve výrokové části rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení tohoto rozhodnutí. Uvedená 15- ti denní lhůta se počítá ode dne následujícího po dni oznámení rozhodnutí. O odvolání rozhoduje Krajský úřad Moravskoslezského kraje. Odvolání se podává u povinného subjektu.

¹ Podle ust. § 218 odst. 2 písm. a) platí, že zadavatel neposkytne podle zákona o svobodném přístupu k informacím do ukončení zadávacího řízení informace, které se týkají obsahu nabídek a osob, které se podílejí na průběhu zadávacího řízení.

Krajský úřad - Moravskoslezský kraj
28. října 117
702 18 Ostrava

prostřednictvím:

Statutárního města Ostrava
Prokešovo náměstí 1803/8
729 30 Ostrava

Statutární město Ostrava
magistrát - odbor veřejných zakázek
a kapitálových účastí

VZKÚ 3 176

ZPRACOV.	DOŠLO	Č. DOPOR.
	-7-09-2016	
UKL. ZNAK	PŘÍLOHY	POČET LISTŮ
SK. ZN. / LH.	Č. J.	
	SMO/339065/16	1 10

V Ostravě dne 6. 9. 2016

Povinná osoba: **Statutární město Ostrava**
se sídlem: Prokešovo náměstí 8, 729 30 Ostrava
IČO: 00845451

(dále jen „Statutární město Ostrava“)

Žadatel: **eCENTRE, a.s.**

(dále jen „Žadatel“)

Dotčená osoba: **Tender systems s.r.o.**

Odvolání proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace ze dne 29. 8. 2016,
č.j. SMO/313481/16/VZKÚ/

Datovou schránkou

Příloha:

- Oznámení o opožděně podaných námitkách ze dne 16. 8. 2016.

Dne 29. 8. 2016 bylo Žadateli doručeno rozhodnutí Statutárního města Ostravy č.j. SMO/313481/16/VZKÚ/Smo (dále jen „**Rozhodnutí**“), jímž byla s odkazem na § 11 odst. 1 písm. b) a § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**Svlnf**“), odmítnuta žádost Žadatele o poskytnutí informace ze dne 19. 8. 2016.

Žadatel tímto dle § 16 odst. 1 Svlnf ve spojení s § 81 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**Správní řád**“), v zákonné lhůtě **podává proti Rozhodnutí toto**

odvolání,

jímž Rozhodnutí napadá v celém jeho rozsahu, neboť Rozhodnutí je věcně nesprávné, vnitřně rozporné, nepřezkoumatelné a v rozporu s právními předpisy, a to z níže uvedených důvodů:

I.

Stručné procesní shrnutí

Žadatel dne 19. 8. 2016 v souladu s § 14 Svlnf podal Statutárnímu městu Ostrava svoji žádost o poskytnutí informací (dále jen „**Žádost**“), a to konkrétně dokladů k prokázání splnění technických kvalifikačních předpokladů, které byly předloženy Dotčenou osobou jakožto zájemcem a uchazečem v zadávacích řízeních na tyto veřejné zakázky:

- veřejná zakázka s názvem „*Systém sdružených nákupů statutárního města Ostrava – JŘSU*“ zadávaná v jednacím řízení s uveřejněním dle § 22 odst. 1 a 2 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů („**ZVZ**“), jejímž zadavatelem je Statutární město Ostrava, a
- veřejná zakázka s názvem „*Systém sdružených nákupů statutárního města Ostrava*“ zadávaná v soutěžním dialogu dle § 35 ZVZ, jejímž zadavatelem je Statutární město Ostrava.

Statutární město Ostrava jakožto povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 Svlnf svým Rozhodnutím dne 29. 8. 2016 Žádost odmítlo s odkazem na § 11 odst. 1 písm. b) a § 15 odst. 1 Svlnf.

Důvodem pro odmítnutí Žádosti je přitom podle Rozhodnutí skutečnost, že „*Žadatel doručil povinnému subjektu námitky proti úkonu zadavatele dle § 110 odst. 2 ZVZ, o nichž povinný subjekt jakožto zadavatel veřejné zakázky 'Systém sdružených nákupů statutárního města Ostrava – JŘSU' doposud nerozhodl*“. Z tohoto důvodu Statutární město Ostrava považuje Žadatelem požadované doklady za „*nové informace (dokumenty), které vznikají při přípravě rozhodnutí zadavatele (povinného subjektu) o podaných námitkách*“.

V této souvislosti Statutární město Ostrava v Rozhodnutí zdůrazňuje „specifickou vazbu“ mezi veřejnými zakázkami „Systém sdružených nákupů statutárního města Ostrava – JŘSU“ a „Systém sdružených nákupů statutárního města Ostrava“. Skutečnost, že v případě požadovaných informací jde o „nové informace, které vznikají při přípravě rozhodnutí zadavatele o podaných námitkách“, pak dle tvrzení Statutárního města Ostrava „platí pro doklady předložené k prokázání splnění kvalifikace v obou zadávacích řízeních“.

Statutární město Ostrava odůvodnilo svůj postup při vyřízení Žádosti také údajným rizikem porušení transparentnosti zadávacího řízení, ohrožení rovného postavení jednotlivých uchazečů v zadávacím řízení a rizikem „zneužívání získaných informací ve snaze neoprávněné ovlivnit průběh zadávacího řízení veřejné zakázky“. Při této příležitosti se Statutární město Ostrava v Rozhodnutí dovolává také právní úpravy zadávání veřejných zakázek dle zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění účinném od 1. 10. 2016 (dále jen „ZZVZ“), upravující otázku „ochrany informací“ ve smyslu § 218 ZZVZ.

Z uvedených důvodů Statutární město Ostrava rozhodlo o Žádosti způsobem uvedeným ve výroku Rozhodnutí.

II.

Nezákonnost Rozhodnutí

II.1 Absence zákonných podmínek pro omezení práva na informace

Statutární město Ostrava dle výroku Rozhodnutí a první části jeho odůvodnění založilo odmítnutí Žádosti odkazem na údajné naplnění podmínek pro aplikaci § 11 odst. 1 písm. b) Svlnf.

Tento důvod pro odmítnutí Žádosti však v daném nemůže obstát, neboť aplikace § 11 odst. 1 písm. b) Svlnf v daném případě z povahy věci nepřichází úvahu.

Podle § 11 odst. 1 písm. b) Svlnf může povinný subjekt omezit poskytnutí informace, pokud jde o novou informaci, která vznikla při přípravě rozhodnutí povinného subjektu, pokud zákon nestanoví jinak; to platí jen do doby, kdy se příprava ukončí rozhodnutím.

Z uvedeného je zřejmé, že aplikace omezení práva na informace dle citovaného ustanovení přichází v úvahu fakultativně, mimo jiné pokud se žádost týká informací, který „vznikly při přípravě rozhodnutí“.

Statutární město Ostrava odůvodnilo nutnost odmítnutí Žádosti skutečností, že požadované informace jsou novými informacemi, které vznikají při přípravě rozhodnutí o Žadatelem podaných námitkách podle § 110 odst. 2 ZVZ.

K tomuto je předně nutné zdůraznit, že pojem „rozhodnutí“ dle citovaného ustanovení § 11 odst. 1 písm. b) Svlnf je nezbytně vykládat jako výsledek formálně upraveného postupu

povinné osoby ve správním řízení. Pojem rozhodnutí dle tohoto ustanovení tak nelze ztotožňovat s jakýmkoliv rozhodnutím činěným povinnou osobou v soukromoprávních vztazích.

„Rozhodování“ zadavatele veřejné zakázky v průběhu zadávacího řízení přitom v žádném případě není výkonem veřejné moci, resp. výsledkem správního řízení. Zadávací řízení na veřejnou zakázku má ryze soukromoprávní charakter. K tomu viz například rozsudek Krajského soudu v Brně ve věci sp. zn. **62 Af 64/2011** ze dne 3. 1. 2013:

„Pokud jde o vztah zadavatele a žalobce (coby uchazeče v zadávacím řízení), tu dává soud zapravdu žalovanému a dovozuje, že jde o vztah soukromoprávní... Přestože zadavatel může být v jiných případech orgánem veřejné moci, kdy v rámci své působnosti může vystupovat z pozice vrchnostenské, v rámci zadávacího řízení se v takové pozici nenachází.“

Pokud jde o otázku posouzení podmínek pro aplikaci § 11 odst. 1 písm. b) Svlnf, zde je v návaznosti na výše uvedené nutno poukázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. **1 As 44/2008** ze dne 2. 7. 2008, v němž se uvádí následující:

„K tomu musí Nejvyšší správní soud dále uvést, že ustanovení § 11 odst. 1 písm. b) informačního zákona rozhodně nelze považovat za natolik jednoznačně formulované, že by jeho pouhé slovní vyjádření vystihovalo smysl a účel v něm upraveného omezení práva na přístup k informacím a hranice jeho aplikace. Samotný pojem „rozhodnutí“ je jinými právními předpisy, jež se vztahují k činnosti orgánů veřejné správy, používán právě v tom smyslu, že jde o výsledek formálně upraveného postupu - správního řízení.“

Z citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu vyplývá, že příliš široce pojatý výklad pojmu „rozhodnutí“ je v rozporu se základním účelem právní úpravy poskytování informací. Nejvyšší správní soud zde naopak dospěl k závěru, že zúžení významu pojmu „rozhodnutí“ toliko na výsledek správního řízení zcela odpovídá účelu právní úpravy:

„Restriktivní výklad výjimky z jinak obecné zásady, že veškeré informace jsou přístupné (čl. 17 odst. 1 a 5 Listiny), nemůže vést k omezení práva na přístup k informacím, ale právě naopak vede k aplikaci výjimky na širší okruh případů a tedy ke zkrácení práva na přístup k informacím i tam, kde je to nepřipustné.“

Již z tohoto je zřejmé, že Rozhodnutí, jímž byla odmítnuta Žádost s odkazem na § 11 odst. 1 písm. b) Svlnf, je na základě shora uvedeného nezákonné, když pro omezení práva na informace dle tohoto ustanovení nebyly splněny podmínky.

Nadto je nutné zdůraznit, že ustanovení § 11 odst. 1 písm. b) Svlnf obecně z povahy věci předpokládá řádné odůvodnění omezení práva na informaci. To je zdůrazňováno i ve shora opakovaně citovaném rozsudku Nejvyššího správního soudu, v němž se uvádí následující:

*„Nejvyšší správní soud musí v této souvislosti dát v obecné rovině stěžovateli za pravdu, že oproti případům, kdy je dána povinnost požadovanou informací odepřít a kdy je tedy na místě zkoumat „pouze“ naplnění podmínek příslušného ustanovení zákona (např. zda se jedná o obchodní tajemství či nikoli), musí povinný subjekt v případech fakultativního odepření **zdůvodnit, proč takový postup zvolil a musí tak učinit právě s ohledem na již výše citovaná ustanovení Listiny základních práv a svobod, protože právě ona stanoví meze uvážení povinného subjektu při aplikaci předmětného ustanovení informačního zákona.**“*

Statutární město Ostrava přitom ve svém Rozhodnutí poukazovalo toliko na skutečnost, že Žadatelem požadované informace jsou podkladem pro jeho rozhodnutí v zadávacím řízení, v němž Žadatel podal námitky dle § 110 odst. 2 ZVZ. – O těchto námitkách přitom údajně nebylo rozhodnuto.

K tomuto je předně nutné zdůraznit, že jediné námitky, o kterých Statutární město Ostrava ke dni podání Žádosti mělo rozhodnout, byly námitky Stěžovatele proti úkonům zadavatele ve veřejné zakázce „Systém sdružených nákupů statutárního města Ostrava - JŘSÚ“, které byly podány dne 19. 8. 2016.

O těchto však Statutární město Ostrava rozhodlo dne 29. 8. 2016, tj. téhož dne, kdy bylo vydáno Rozhodnutí, jímž byla odmítnuta Žádost mimo jiné s odkazem na absenci rozhodnutí o podaných námitkách.

Tento důvod aplikace § 11 odst. 1 písm. b) Svlňf, by tedy teoreticky (bylo-li by jej vůbec možné aplikovat) nejpozději ke dni vydání Rozhodnutí odpadl. Rozhodnutí o Žádosti přitom vyřizoval Odbor veřejných zakázek a kapitálových účastí Statutárního města Ostravy. Argument, že dosud nebylo vydáno rozhodnutí o námitkách, je tedy i z tohoto důvodu značně nevěrohodný, neboť rozhodnutí o Žádosti a i rozhodnutí o námitkách podaných Žadatelem spadají do gesce téhož odboru.

V tomto směru nelze akceptovat ani tvrzení uvedené v Rozhodnutí, podle kterého „nelze rozhodnutí činěná ve věci námitek považovat za konečná, a to s ohledem na běh lhůt pro podání návrhu na přezkoumání postupu zadavatele k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže“.

Pokud by totiž bylo byt' i jen teoreticky možné v daném případě aplikovat § 11 odst. 1 písm. b) Svlňf, pak by bylo nutné respektovat jeho slovní znění a samotný účel. Omezení práva na informace totiž podle tohoto ustanovení lze uplatnit pouze do doby, „kdy se příprava ukončí rozhodnutím“. Není přitom žádného důvodu pro takový výklad, podle kterého by za „ukončení přípravy rozhodnutím“ bylo nutné považovat pravomocné ukončení všech možných navazujících přezkumných řízení a dalších prostředků právní obrany. – O těchto ostatně povinná osoba již sama nerozhoduje. Opačný výklad by vedl k absurdním závěrům, neboť v takovém případě by bylo nutné vyčkat, až uplynou veškeré možné zákonné lhůty pro uplatnění všech potenciálních opravných prostředků. Následně poskytnutá informace

by však pro žadatele měla toliko povahu „*akademického sdělení*“ bez možnosti jeho dalšího využití (kontroly povinné osoby) v souladu s účelem právní úpravy svobodného přístupu k informacím.

V tomto směru jsou závěry uvedené v Rozhodnutí zcela nepřijatelné i z toho důvodu, že Statutární město Ostrava požadované informace týkající se zadávacího řízení na zrušenou veřejnou zakázku „*Systém sdružených nákupů statutárního města Ostrava*“ neposkytlo z důvodu jeho vazby na stále probíhající zadávací řízení na veřejnou zakázku „*Systém sdružených nákupů statutárního města Ostrava – JŘSU*“. Tento důvod omezení práva na informace je evidentně zcela účelový a svědčí o zjevné svévoli Statutárního města Ostravy.

Žadatel pouze pro úplnost zdůrazňuje, že dne 10. 8. 2016 podal námitky proti rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky v zadávacím řízení na veřejnou zakázku „*Systém sdružených nákupů statutárního města Ostrava – JŘSU*“. O těchto námitkách Statutární město Ostrava s odkazem na § 111 odst. 4 ZVZ vůbec nerozhodlo, a to z důvodu údajné opožděnosti námitek, když tyto se dle názoru Statutárního města Ostravy obsahově týkaly veřejné zakázky „*Systém sdružených nákupů statutárního města Ostrava*“, tj. „*ukončené*“ veřejné zakázky, která nesouvisí s veřejnou zakázkou „*Systém sdružených nákupů statutárního města Ostrava – JŘSU*“. Tj. Statutární město Ostrava ve svém Oznámení o opožděně podaných námitkách ze dne 16. 8. 2016 svoji argumentaci postavilo právě na závěru, že zrušená veřejná zakázka „*Systém sdružených nákupů statutárního města Ostrava*“ nemá žádnou vazbu na nyní probíhající zadávací řízení k veřejné zakázce „*Systém sdružených nákupů statutárního města Ostrava – JŘSU*“.

Je proto značně pochybné, pokud Statutární město Ostrava nyní ve svém Rozhodnutí odůvodňuje odmítnutí Žádosti mimo jiné „*vzájemnou vazbou*“ těchto veřejných zakázek a nemožností poskytnout informace týkající se veřejné zakázky, kterou však již dříve označilo za „*de iure ukončenou*“.

Statutární město Ostrava proto již ze shora uvedených důvodů postupovalo nezákonně, když svým Rozhodnutím odmítlo Žádost, ačkoliv pro tento postup nebyly splněny zákonné podmínky.

Důkaz:

- Oznámení o opožděně podaných námitkách ze dne 16. 8. 2016.

II.2 Nepřezkoumatelnost Rozhodnutí

Statutární město Ostrava v Rozhodnutí dále dovozuje naplnění podmínek pro odmítnutí Žádosti údajným rizikem závažného porušení transparentnosti zadávacího řízení, ohrožení postavení jednotlivých uchazečů a rizikem zneužití získaných informací.

Rozhodnutí však neuvádí žádné skutečnosti, které by měly nasvědčovat takovému riziku. Není tak zřejmé, jakým způsobem by měla být narušena transparentnost či jak by měly být poskytnuté informace zneužity ze strany Žadatele.

V tomto směru Statutární město Ostrava zcela rezignovalo na svoji povinnost předložit přezkoumatelné důvody pro své závěry. Žadatel proto v této souvislosti odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 8 As 60/2009 ze dne 12. 5. 2010, v němž se zdůrazňuje nutnost řádného odůvodnění správního rozhodnutí:

„Účelem soudního přezkumu není lpění na formální dokonalosti správních rozhodnutí, ale účinná ochrana veřejných subjektivních práv adresátů veřejné správy. Úprava náležitostí odůvodnění správního rozhodnutí v § 68 odst. 3 správního řádu ovšem nepředstavuje opomenutelnou kategorii. Zajišťuje totiž, aby byl adresát veřejné moci odpovídajícím způsobem seznámen se skutkovými a právními závěry správního orgánu v jeho věci.“

Shodné závěry vyplývají i z komentářové literatury, která k tomuto ve vztah k aplikaci § 15 odst. 1 Svlnf uvádí následující:

*„V odůvodnění je třeba v souladu s § 68 odst. 3 SpŘ podrobně vyložit, proč bylo nutné danou informaci neposkytnout, tj. zdůvodnit aplikaci konkrétního důvodu pro nevyhovění žádosti (podřadit daný skutkový stav pod příslušný důvod uvedený v Svlnf nebo v jiném zákoně), jinak by rozhodnutí nebylo přezkoumatelné... **Nesmí se zapomínat, zejména v případě aplikace některého z důvodů uvedených v § 11 odst. 1, aby povinný subjekt zdůvodnil užití správní uvážení...**“*

Statutární město Ostrava v Rozhodnutí neuvedlo žádné přezkoumatelné důvody pro odmítnutí Žádosti z důvodu rizika narušení transparentnosti zadávacího řízení, ohrožení rovného postavení jednotlivých uchazečů a rizika zneužití poskytnutých informací.

Žadatel zde pouze pro úplnost uvádí, že podle § 59 odst. 5 je veřejný zadavatel povinen o posouzení kvalifikace pořídit protokol, ve kterém uvede identifikační údaje dodavatelů, jejichž kvalifikace byla posuzována, seznam dokladů, kterými uchazeči prokazovali technické kvalifikační předpoklady, a údaj o tom, zda uchazeč splnění kvalifikace prokázal nebo neprokázal. Podle odstavce 6 citovaného ustanovení je veřejný zadavatel povinen v seznamu podle odstavce 5 uvést mimo jiné:

- a) název dokladu,
- b) označení osoby, která doklad vyhotovila,
- c) datum vyhotovení,
- d) u dokladů k prokázání kvalifikačních předpokladů podle § 56 odst. 2 písm. a) ZVZ (tj. osvědčení o významných službách) označení služeb poskytnutých dodavatelem,

Z uvedeného je zřejmé, že poskytnutí informací týkajících se technických kvalifikačních předpokladů nemůže být v rozporu se zásadou transparentnosti či rovného zacházení. Naopak právě z důvodu požadavku na maximální míru zachování těchto zásad byla v ZVZ zakotvena povinnost tyto údaje výslovně uvádět a publikovat. Pokud tedy Žadatel ve své Žádosti dle Svlnf požadoval poskytnutí dokladů k prokázání splnění technických kvalifikačních předpokladů, které byly předloženy Dotčenou osobou, pak jejich poskytnutím nemohlo dojít k porušení zásady transparentnosti a rovného zacházení ani podle právní úpravy svobodného přístupu k informacím. Zveřejnění (poskytnutí) Žadatelem požadovaných informací je naopak nejvyšším možným projevem a naplněním zásady transparentnosti.

Pokud jde o tvrzení o údajném riziku zneužití získaných informací, pak toto svědčí o zjevném nepochopení právní úpravy svobodného přístupu k informacím ze strany Statutárního města Ostravy. Právo na informace představuje jednu ze základních právních záruk zákonitosti ve veřejné správě. Obecně je přitom dovozováno, že jedním z hlavních významů veřejného subjektivního práva na informace je, že dává veřejnosti možnost vykonávat kontrolní funkce ve vztahu k fungování veřejné moci.¹

Odmítnutí žádosti o poskytnutí informace z důvodu paušální a nijak neodůvodněné „obavy“ ze zneužití získaných informací proto nelze akceptovat.

I z těchto důvodů proto Rozhodnutí nemůže obstát z důvodu jeho nepřezkoumatelnosti a nedostatků důvodů pro odmítnutí Žádosti.

II.3 Nepřípustnost odkazu na neúčinnou právní úpravu

Statutární město Ostrava v Rozhodnutí „na podporu své argumentace“ zároveň odkazuje na právní úpravu zadávání veřejných zakázek účinnou od 1. 10. 2016. V této souvislosti se odkazuje konkrétně na § 218 odst. 2 písm. a) ZZVZ, podle kterého zadavatel neposkytne podle Svlnf do ukončení zadávacího řízení informace, které se týkají obsahu nabídek a osob, které se podílejí na průběhu zadávacího řízení.

K tomuto Žadatel s odkazem na rozhodovací praxi Ústavního soudu² uvádí, že základním prvkem právního státu je požadavek právní jistoty a z něj vyplývající zákaz zpětné účinnosti právních norem. Jinými slovy řečeno, rozhodující pro jednání v právních vztazích může být toliko platná a účinná právní úprava. Jedině okamžik nabytí účinnosti právního předpisu je rozhodující pro závěr o závaznosti a vynutitelnosti právních norem v něm obsažených.

Tato obecná východiska je nezbytné aplikovat i v rámci postupu při poskytování informací dle Svlnf, resp. při zadávání veřejných zakázek. Opačný závěr by v daném případě nutně musel zpochybnit i soulad postupu samotného Statutárního města Ostravy, neboť jím

¹ Viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 1 As 141/2011 ze dne 9. 2. 2012.

² Viz například náleze Ústavního soudu ze dne 13. 6. 2002, sp. zn. III. ÚS 611/01.

vedená či již ukončená zadávací řízení bezpochyby neodpovídají pravidlům vyplývajícím ze ZZVZ, tj. právního předpisu, který nabývá účinnosti až 1. 10. 2016.

Z tohoto důvodu je nutné odmítnout také tuto část argumentace uvedenou v Rozhodnutí, neboť pravidla vyplývající ze ZZVZ, tj. z dosud neúčinného právního předpisu, v žádném případě nemohou být podkladem pro rozhodovací činnost povinné osoby ve správním řízení dle Svlňf.

II.4 Nerespektování rozhodovací praxe Nejvyššího správního soudu

Statutární město Ostrava ve svém Rozhodnutí zároveň trvá na tom, že v daném případě nelze uplatnit právní závěry vyplývající z rozsudku Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 10 As 59/2014 ze dne 14. 8. 2014, na který Žadatel odkazoval ve své Žádosti.

K tomuto Žadatel uvádí, že i tato část odůvodnění Rozhodnutí svědčí o zjevné účelovosti argumentace Statutárního města Ostravy. Předně je nezbytné i s odkazem na výše uvedené znovu odmítnout tvrzení, že poskytnutí informací Žadateli by bylo porušením zásad „ve smyslu § 6 odst. 1 ZVZ“, a to z důvodu, že „zadávací řízení doposud nebylo ukončeno“.

Z uvedeného není zřejmé, jak by poskytnutím požadovaných informací měly být porušena zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace dle § 6 odst. 1 ZVZ, když právní úprava poskytování informací dle Svlňf je sama nástrojem pro naplnění těchto zásad, zejména pak zásady transparentnosti.

V tomto smyslu je proto Rozhodnutí vnitřně rozporné, když s odkazem na nutnost zachování mimo jiné zásady transparentnosti flagrantně porušuje právě zásadu transparentnosti tím, že bezdůvodně odmítá vyhovět žádosti o informace dle Svlňf.

Vnitřní rozpornost Rozhodnutí je zřejmá i z toho, že Žádost byla Rozhodnutím odmítnuta s odkazem na § 11 odst. 1 písm. b) Svlňf, a to s dovětkem, že „v této fázi zadávacího řízení jsou naplněny podmínky pro neposkytnutí informací“. Zároveň však Rozhodnutí paušálně odmítá možnost aplikace právních závěrů Žadatelem citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu z důvodu, že tyto se týkají tzv. *výběrových řízení* na veřejné zakázky zadávané mimo režim ZVZ. Z uvedeného tedy lze dovozovat, že (i) po skončení „této fáze zadávacího řízení“ (někdy v budoucnu) zřejmě bude možné požadované informace poskytnout, ale (ii) v rámci zadávacího řízení vedeného dle ZVZ nelze uplatnit právní závěr Nejvyššího správního soudu, podle kterého je nezbytné požadované informace (nabídky uchazečů) poskytnout.

Tato argumentace svědčí o zřejmém nepochopení povahy zásad poskytování informací dle Svlňf a zásad postupu zadavatele dle ZVZ. Z povahy věci, přeci nelze činit rozdíl v obsahovém významu zásady transparentnosti uplatněné ve *výběrovém řízení* vedeném mimo režim ZVZ a v *zadávacím řízení* vedeném dle ZVZ. Zásada transparentnosti má vždy zcela stejný význam, a to právě proto, že je právní zásadou. Nadto lze dovozovat, že

v zadávacím řízení „podléhajícím formalizovaným postupům dle ZVZ“ (viz strana 3 Rozhodnutí) by zásada transparentnosti měla být akcentována mnohem významněji.

Ostatně nutnost respektovat závěry citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu dovozují i odborné články (a to dokonce z dílny advokátní kanceláře, která poskytuje právní podporu Statutárnímu městu Ostrava nejméně v zadávacím řízení, avšak z podivných důvodů se od svých názorů v tomto konkrétním případě odkloňuje), podle které „podáním nabídky vyjadřuje uchazeč implicitně souhlas s poskytnutím informací obsažených v nabídce třetím osobám... **Zadavatelé mají povinnost poskytnout jak informace vzniklé v neveřejných fázích zadávacího řízení, tak informace obsažené v právních jednáních zájemců a uchazečů...**“³

Rozsudek Nejvyššího správního soudu ve věci sp.zn.10 As 59/2014 ze dne 14. 8. 2014 je proto nutné zohlednit i tomto případě. Je proto nezbytné respektovat právní závěr z něho vyplývající, tj. že v zájmu zachování zásady transparentnosti povinná osoba musí vyhovět uplatněné žádosti o informace týkající se zadávacího řízení dle Svlnf. Jedině tak je totiž možné zachovat účinnou veřejnou kontrolu nakládání s veřejnými prostředky při zadávání veřejných zakázek.

Ze shora uvedených důvodů je zřejmé, že Rozhodnutí je věcně nesprávné, vnitřně rozporné, nepřezkoumatelné a v rozporu s právními předpisy. V daném případě tak nebyly splněny zákonné předpoklady pro odmítnutí Žádosti Žadatele dle § 15 odst. 1 Svlnf.

III.

Návrh

Žadatel se proto na základě výše uvedeného domáhá, aby odvolací orgán napadené Rozhodnutí zrušil a věc vrátil k novému projednání Statutárnímu městu Ostrava.

³ Viz MÜLLER, Veronika. *Zákon o svobodném přístupu k informacím v zadávací praxi*. In: Veřejné zakázky v praxi, 2/2015. Dostupné on-line na: <http://www.mt-legal.com/cs/stazeni-souboru-18997733ec258a9fc239cc55d53363.html>.

Zadavatel:

Statutární město Ostrava
se sídlem: Prokešovo náměstí 8, 729 30 Ostrava
IČO: 00845451

Veřejná zakázka:

„Systém sdružených nákupů statutárního města Ostrava - JŘSU“
zadávaná v jednacím řízení s uveřejněním podle § 22 odst. 1 a 2 zákona č. 137/2006 Sb.,
o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů

V Ostravě dne 16. 8. 2016

eCENTRE, a.s.

OZNÁMENÍ O OPOŽDĚNĚ PODANÝCH NÁMITKÁCH

dle ust. § 111 odst. 4 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZVZ“)

Statutární město Ostrava, sídlem Prokešovo náměstí 8, 729 30 Ostrava, IČ: 00845451 (dále jen „zadavatel“) obdržel dne 10. 8. 2016 přípis označený jako námitky, a to stěžovatele, eCENTRE, a.s., se sídlem (dále jen „stěžovatel“). Námitky byly podány proti rozhodnutí zadavatele o výběru nabídky uchazeče Tender systems s.r.o. jako nejvhodnější v rámci zadávacího řízení k realizaci veřejné zakázky s názvem „Systém sdružených nákupů statutárního města Ostrava - JŘSU“ (dále jen „veřejná zakázka“ nebo „zadávací řízení“).

Po zevrubném přezkoumání všech rozhodných obsahových tvrzení uvedených v námitkách dospěl zadavatel k závěru, že námitky byly podány opožděně, proto v souladu s ust. § 111 odst. 4 ZVZ zadavatel o podaných námitkách

n e r o z h o d u j e.

Odůvodnění

I.

Stěžovatel doručil zadavateli dne 10. 8. 2016 podání označené jako „Námítky proti rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky“ (dále jen „námítky“). V úvodu námítek stěžovatel uvádí, že postupem zadavatele vznikla nebo mohla vzniknout stěžovateli újma, a to ve formě ušlého zisku z podnikatelské činnosti při potenciální realizaci předmětné veřejné zakázky, a to z důvodu, že pokud by zadavatel postupoval v souladu se zákonem, mohl by stěžovatel jako uchazeč podat nabídku, která mohla být vyhodnocena jako nejvhodnější a mohla by být se stěžovatelem následně uzavřena smlouva na realizaci předmětné veřejné zakázky, když již samotnými úkony zadavatele na počátku zadávacího řízení mělo dojít k omezení práv stěžovatele na účast v zadávacím řízení za rovných a transparentních podmínek.

Zadavatel k výše uvedenému obecně uvádí, že ačkoliv jakkoli nezpochybňuje právo jakéhokoli potenciálního dodavatele, tedy i stěžovatele, podat námítky v zadávacím řízení, takové oprávnění nelze vnímat zcela bezbřezě. Právní úprava podání námítek obsažená v ZVZ je založena na principu včasnosti, tedy včasného uplatnění namítaných okolností. Z judikatury Soudního dvora Evropské unie (rozsudek C-230/02 ze dne 12. února 2004, Grossmann Air Service, Bedarfsluftfahrtunternehmen GmbH & Co. KG vs. Republik Österreich) vyplývá, že je povinností stěžovatele, pokud postup zadavatele shledává od samého počátku diskriminační, využít opravný prostředek v první možné fázi zadávacího řízení a s jeho podáním tedy neotálet, jinak nemusí být takovému stěžovateli přiznán právní zájem k podání opravného prostředku (či k získání veřejné zakázky). Pasivní subjekt, který nedbá o svá práva v době, kdy se mu tyto možnosti nejdříve nabízejí, může jen obtížně tvrdit, že má nebo měl zájem na získání dotčené veřejné zakázky.

Jak zadavatel uvedl shora, není pochyb o tom, že stěžovateli by obecně svědčil nárok uvést své výhrady k postupu zadavatele ve formě námítek. Zadavatel je přesvědčen, že takové právo měl stěžovatel – pokud nechtěl připustit pochybnosti o pravých důvodech svého postupu - uplatnit vždy v okamžiku následujícím bezprostředně potom, kdy jím tvrzený nezákonný postup zadavatele měl nastat, k čemuž směřuje právní úprava námítek (viz § 110 odst. 2 a odst. 4). Jestliže stěžovatel konkrétně tvrdí, že k jeho poškození postupem zadavatele mělo dojít úkony na počátku zadávacího řízení, jistě nebylo relevantního důvodu pro vyčkávání s podáním námítek po dobu několika měsíců či dokonce desítek měsíců. Podání námítek proti rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky, jehož obsahem je fakticky napadení předchozích úkonů či postupů zadavatele, které stěžovatel po dlouhou dobu jakkoli nerozporoval, se v daném časovém kontextu zcela zjevně jeví jako právním řádem nechráněný výkon práva.

Stěžovatel by měl vzít v této souvislosti na vědomí, že účelem a smyslem námitek není maření postupů zadavatele v zadávacím řízení, jež směřují k získání požadovaného plnění veřejné zakázky, ale toliko ochrana proti nezákonnému postupu zadavatele, která by měla být využívána pouze v opodstatněných a důvodných případech. Zadavatel je přesvědčen, že tak tomu v daném případě není a stěžovatel využívá institut námitek pouze k podpoře vlastní obchodní strategie, neboť v zadávacím řízení neuspěl. Pokud stěžovatel měl zájem prosadit jiný průběh zadávacího řízení, své námitky, které uplatňuje s velkým časovým odstupem, měl podat včas a nikoliv až v situaci, kdy výběr dodavatele systému sdružených nákupů dospěl po řadě měsíců ke svému konci, a požadovat, aby zadavatel zadávací řízení zrušil. Zadavatel současně usuzuje, že v situaci, pokud by nabídka stěžovatele na základě posouzení její ekonomické výhodnosti byla vybrána jako nejvhodnější, námitkové důvody by uplatňovány nebyly. Nicméně takový „vyčkávací postup“ jistě aplikovat nelze a ZVZ jej ani neaprobujeme.

II.

Ačkoli zadavateli dle ZVZ nepřísluší rozhodovat o pozdě podaných námitkách, v zájmu zachování transparentního přístupu zadavatele k dodavatelům po celou dobu zadávacího řízení se zadavatel níže vyjadřuje i ke skutečnostem, které jsou obsahem námitek stěžovatele.

Pokud stěžovatel zpochybňuje nesprávné posouzení kvalifikace vybraného uchazeče, činí tak především ve vztahu k referenčním zakázkám realizovaným vybraným uchazečem pro Ministerstvo průmyslu a obchodu, když konkrétně rozporuje osvědčení objednatele ke dvěma významným zakázkám administrovaným vybraným uchazečem z pozice zástupce zadavatele. Stěžovatel tedy brojí proti dokladům, které za účelem prokázání splnění kvalifikace byly vybraným uchazečem doloženy v rámci zadávacího řízení při zadávání veřejné zakázky „Systém sdružených nákupů statutárního města Ostrava“ v soutěžním dialogu, tedy *de iure* již zcela ukončenému zadávacímu řízení. Podle zadávacích podmínek (kvalifikační dokumentace) tohoto zrušeného zadávacího řízení měli uchazeči technické kvalifikační předpoklady ve smyslu ust. § 56 odst. 2 písm. a) ZVZ prokázat seznamem významných zakázek (obsahujícím název objednatele, předmět významné zakázky a její popis, dobu realizace významné zakázky, údaj o tom, že významná zakázka byla realizována řádně a včas, a kontaktní osobu objednatele) a osvědčením vydaným veřejným zadavatelem, pokud zakázka byla realizována pro veřejného zadavatele. V daném případě vybraný uchazeč v žádosti o účast v soutěžním dialogu doložil seznam významných zakázek se všemi požadovanými parametry a podpisem statutárního orgánu, jakož i zejména objednatelem podepsané osvědčení objednatele, jehož obsah plně koresponduje údajům obsaženým v seznamu významných zakázek. Z poskytnutého osvědčení současně vyplynulo, že se jednalo o dvě rozdílná zadávací řízení, což plyne nejen ze struktury osvědčení samotného, ale také z odlišné doby poskytnutých služeb. S ohledem na skutečnost, že způsob prokázání kvalifikačních předpokladů vybraným uchazečem byl

zcela v souladu se zadávacími podmínkami (kvalifikační dokumentací) soutěžního dialogu a odpovídal ust. § 56 odst. 2 písm. a) ZVZ, bylo jednoznačné, že vybraný uchazeč kvalifikaci prokázal a žádné jiné úkony zadavatele (či jím ustanovené komise) nebyly potřeba. Zadavatel zdůrazňuje, že ke splnění svých povinností přistupoval v souladu se zadávacími podmínkami a ZVZ. Pokud stěžovatel měl v úmyslu zpochybňovat prokázání splnění kvalifikace některým z dodavatelů (zájemců), měl tak učinit v rámci zákonných lhůt v předmětném zadávacím řízení, tj. soutěžním dialogu, jakmile mu bylo známo, že vybraný uchazeč prokázal splnění kvalifikace a bylo s ním (společně s dalšími zájemci) zahájeno jednání v soutěžním dialogu za účelem nalezení vhodných koncepčních řešení (tedy nejpozději k datu prvního společného jednání se zájemci dne 27. 3. 2015). Účelem jednacího řízení ve smyslu ust. § 22 odst. 1 a 2 ZVZ, které navazovalo na zrušený soutěžní dialog, totiž bylo toliko odstranění vad v nabídkách vybraných uchazečů, čemuž odpovídala mj. struktura požadavků zadavatele, když nepožadoval nové prokázání splnění kvalifikace (s výjimkou doložení čestného prohlášení o splnění nového základního kvalifikačního předpokladu dle ust. § 53 odst. 1 písm. l) ZVZ), ale toliko doložení čestného prohlášení podepsaného oprávněnou osobou uchazeče o tom, že i nadále splňuje veškeré kvalifikační předpoklady. Napadání obsahu referencí konkurenčního dodavatele s odstupem řady měsíců vzbuzuje pochybnosti ohledně skutečných záměrů stěžovatele, který navíc ani neusiluje o vyloučení stěžovatele z účasti v zadávacím řízení, ale nepřipustně rovnou o zrušení zadávacího řízení, byť jeho účastníkem je ještě další uchazeč s nabídkou hodnocenou lépe než nabídka stěžovatele.

Pokud stěžovatel v další části námitek zpochybňuje postup zadavatele v rámci soutěžního dialogu, konkrétně tvrzení porušení § 36 odst. 3 ZVZ spočívající v nezajištění důvěrnosti informací sdělených v soutěžním dialogu, je nutné opětovně konstatovat, že taková námitka je vznášena opožděně a tudíž ji nelze přikládat relevanci. Pokud stěžovatel nesouhlasil se zásadami jednání stanovenými zadavatelem v rámci soutěžního dialogu, jistě mu nic nebránilo, aby svůj názor prosazoval námitkami ve smyslu ust. § 110 odst. 2, příp. odst. 3 ZVZ a aby v případě potřeby bezodkladně podal návrh na přezkoumání úkonu zadavatele k ÚOHS. Stěžovatel se případně také mohl rozhodnout, že se soutěžního dialogu za daných podmínek nezúčastní, pokud mu nevyhovoval způsob a zásady jednání se zájemci, jak byly vymezeny zadavatelem. Vedle skutečnosti, že zadávací podmínky soutěžního dialogu zjevně nebyly stěžovateli překážkou v jeho pokračující účasti v soutěžním dialogu i navazujícím zadávacím řízení (tj. jednacím řízení) po řadu měsíců, zadavatel poukazuje na skutečnost, že právě shromažďování informací od relevantních dodavatelů působících na trhu a jejich využití při formulování podoby vhodných řešení, prostřednictvím kterých mají být naplněny potřeby zadavatele, je podstatou zadávání veřejné zakázky v soutěžním dialogu. Zadavatel tak odmítá, že by ve fázi jednání v soutěžním dialogu nebyly dodrženy zásady podle § 6 odst. 1 ZVZ, resp. že by stěžovatel byl jakkoli znevýhodněn, kdy zcela nepochybně současně nebylo jakkoliv porušeno právo duševního vlastnictví, které by náleželo výhradně jemu. Postup zadavatele při posouzení vhodnosti navrhovaných řešení byl naopak projevem

naplnění zásad podle § 6 odst. 1 ZVZ (tj. především zásady transparentnosti, má-li zadavatel rozhodnout, zda předkládané koncepty a řešení jsou vhodné či nikoliv), nikoliv jejich porušením. Námitková argumentace stěžovatele v této části je zjevným důsledkem nesprávného pochopení zákonného postupu při zadávání veřejné zakázky v soutěžním dialogu a jeho jednotlivých fází.

Stejný závěr ohledně opožděnosti se týká též námítky stěžovatele, prostřednictvím které je zpochybňováno zrušení původního zadávacího řízení (soutěžního dialogu) v důsledku vyloučení všech uchazečů. Stěžovatel měl možnost napadnout rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení námitkami v zákonné lhůtě (§ 110 odst. 2 ZVZ) ve vazbě na doručené oznámení o zrušení zadávacího řízení, což neučinil.

V závěrečné části námitek (čl. VI.) stěžovatel napadá rozpor mezi účelem veřejné zakázky a ostatními podmínkami uvedenými v zadávací dokumentaci, dále konkrétní zadávací podmínky a jejich nejasnost, což dle závěrů stěžovatele přináší riziko, že zadavatel nepostupoval v rámci zadávacího řízení s péčí řádného hospodáře. Stěžovatel konkrétně poukazuje na nevhodně nastavené kvalifikační podmínky pro účast v soutěžním dialogu resp. v navazujícím jednacím řízení, a na nevhodně nastavená hodnotící kritéria při posuzování ekonomické výhodnosti nabídek uchazečů. Zadavatel k tomuto souhrnně uvádí, že požadavky uvedené v zadávacích podmínkách veřejné zakázky vyjadřovaly potřeby a požadavky zadavatele, pokud jde o předmětnou veřejnou zakázku, přičemž byly stanoveny zcela v souladu nejen se ZVZ, ale i dalšími právními předpisy, kterými je zadavatel povinen se řídit. Zadavatel je přesvědčen, že stěžovateli aktuálně nepřísluší zadávací podmínky hodnotit či o nich polemizovat, neboť pokud chtěl relevantní kroky v tomto ohledu učinit, měl včas využít postupů dle § 110 odst. 3 ZVZ. Zadavatel identifikoval své potřeby a následně své požadavky transparentním a nediskriminačním způsobem popsal v zadávacích podmínkách veřejné zakázky, což se týká nejen kvalifikačních a hodnotících kritérií.

Zadavatel uzavírá, že námitky stěžovatele považuje dle jejich obsahu za účelový krok stěžovatele v situaci, kdy se svou nabídkou v zadávacím řízení neuspěl, nikoliv za smysluplnou obranu stěžovatele proti domnělému nezákonnému postupu zadavatele v zadávacím řízení. Stěžovatel v průběhu řady měsíců, po kterou dobu byl zadavatelem vybírán dodavatel systému sdružených nákupů, nevyužil institutu námitek či přezkumu úkonů zadavatele. Uvedené činí až dodatečně prostřednictvím námitek, kterými se domáhá zrušení celého zadávacího řízení v okamžiku, kdy zadavatel vybral ekonomicky nejvýhodnější nabídku konkurenčního uchazeče, přičemž argumenty hledá v postupech spojených především s předchozím zadávacím řízením (soutěžním dialogem).

III.

S ohledem na výše uvedené zadavatel shrnuje, že ačkoli stěžovatel námitky uplatnil (podal) opožděně a zadavateli ze zákona nepřísluší o nich rozhodovat, vlastní obsah námitek nikterak nenasvědčuje tomu, že by zadavatel měl rušit rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky, resp. celé zadávací řízení, jak v petitu překvapivě požaduje stěžovatel. O námitkách stěžovatele tedy nelze rozhodnout, proto zadavatel ponechává v platnosti rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky i zadávací řízení jako celek.

Statutární město Ostrava

Statutární město Ostrava
magistrát

Vaše značka:

Ze dne:

Č. j.: SMO/341717/16/VZKÚ/

Sp. zn.: S-SMO/313481/16/VZKÚ/4

Krajský úřad
Moravskoslezský kraj
28. října 117
702 18 Ostrava

Vyřizuje:

Telefon:

E-mail:

Datum: 19. září 2016

Předložení odvolání

Vážení,

tímto vám, v souladu s ust. § 16 odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), předkládáme odvolání společnosti eCENTRE, a.s., se

(dále též „žadatel“) ze dne 6. 9. 2016 proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace ze dne 29. 8. 2016, č.j. SMO/313481/VZKÚ. Odvolání považujeme za nedůvodné, když žádost byla vyřízena v souladu se zákonem o svobodném přístupu k informacím.

K přiloženému spisovému materiálu doplňujeme následující skutečnosti:

Žadatel, současně i uchazeč v dále uvedených zadávacích řízeních zadávaných podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZVZ“), podal povinnému subjektu dne 19. 8. 2016 žádost o poskytnutí informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím, v níž požadoval poskytnout doklady k prokázání splnění technických kvalifikačních předpokladů, které byly předloženy, v jednacím řízení s uveřejněním vybraným uchazečem s nejvhodnější nabídkou, společností Tender systems s.r.o.,

Uvedené doklady žadatel požadoval v zadávacích řízeních na veřejné zakázky:

- veřejná zakázka s názvem „Systém sdružených nákupů statutárního města Ostrava – JŘSU“ zadávaná v jednacím řízení s uveřejněním dle § 22 odst. 1 a 2 zákona ZVZ, a
- veřejná zakázka s názvem „Systém sdružených nákupů statutárního města Ostrava“ zadávaná v soutěžním dialogu dle § 35 ZVZ.

Povinný subjekt dospěl k závěru, že zadávací řízení na veřejnou zakázku „Systém sdružených nákupů statutárního města Ostrava – JŘSU“ a na zrušenou veřejnou zakázku „Systém sdružených nákupů

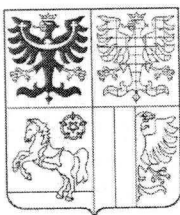
statutárního města Ostrava“ zadávanou v soutěžním dialogu, která jí předcházela, jsou ve fázi, kdy jsou naplněny podmínky pro neposkytnutí informací požadovaných žadatelem dle § 11 odst. 1 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím.

V rozhodnutí o odmítnutí žádosti uvedené odůvodnění, lze nyní doplnit o informace, že žadatel a stěžovatel ve veřejné zakázce „Systém sdružených nákupů statutárního města Ostrava – JŘSU“, společnost eCENTRE, a.s., který v zadávacím řízení opakovaně podával své námitky proti rozhodnutí zadavatele a námitky proti úkonu zadavatele, v situaci kdy zadavatel tyto námitky odmítl, podal k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže návrh na přezkoumání úkonů zadavatele a návrh na nařízení předběžného opatření. Je tedy zcela zřejmé, že přestože zadavatel již v zadávacím řízení na veřejnou zakázku „Systém sdružených nákupů statutárního města Ostrava – JŘSU“ vybral nejvhodnější nabídku, nemohl pro žadatelem (stěžovatelem) uplatňované opravné prostředky v zadávacím řízení podle ZVZ ukončit zadávací řízení a uzavřít smlouvu s vybraným dodavatelem.

S ohledem na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonu zadavatele – Statutární město Ostrava – učiněných ve veřejné zakázce „Systém sdružených nákupů statutárního města Ostrava – JŘSU“ u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže je dále nezbytné konstatovat, že zadavatel zaslal kompletní dokumentaci o této veřejné zakázce Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Na základě usnesení vydaného Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže ve správním řízení byla rovněž kompletní dokumentace k předcházející veřejné zakázce „Systém sdružených nákupů statutárního města Ostrava“ zadávané v soutěžním dialogu zaslána Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Na podkladě těchto skutečností nadřízenému orgánu k rozhodnutí o odvolání sdělujeme, že v současné době žadatelem (stěžovatelem) požadovanými informacemi nedisponujeme.

S pozdravem

Příloha - příslušný spisový materiál.

KRAJSKÝ ÚŘAD
MORAVSKOSLEZSKÝ KRAJ
Odbor právní a organizační
28. října 117, 702 18 Ostrava

Čj: MSK 128249/2016
Sp. zn.: POR/26993/2016 Ž
084.3 V5
Vyřizuje:
Odbor: Odbor právní a organizační
Telefon:
E-mail: posta@msk.cz
Datum: 2016-10-05

Statutární město Ostrava
magistrát - odbor veřejných zakázek
a kapitálových účastí

ZPRACOV.	DOSLO	Č. DOPOR.
	- 6 -10- 2016	
UKL. ZNAK	PŘÍLOHY	POČET LISTŮ 6
SK. ZN./LH.	Č. J.	SMO/384206/16

Rozhodnutí

Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor právní a organizační, jako věcně a místně příslušný správní orgán podle § 16 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů,

podle § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve věci odvolání společnosti eCENTRE, a.s., ze dne 6. 9. 2016,

r u š í

rozhodnutí statutárního města Ostrava, magistrátu, č. j. SMO/313481/16/VZKÚ, ze dne 29. 8. 2016, o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace ze dne 19. 8. 2016 podle § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů,

a v r a c í v ě c

statutárnímu městu Ostrava, magistrátu, k novému projednání.

Právním názorem Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru právního a organizačního, je statutární město Ostrava, magistrát, podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, v novém projednání věci vázáno.

Účastník řízení:
eCENTRE, a.s.,

Odůvodnění:

Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor právní a organizační (dále též jen „krajský úřad“), rozhodl po přezkoumání předložené spisové dokumentace podle § 89 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád,

Zavedl jsem systém environmentálního řízení a auditu

tel.: 595 622 222
fax: 595 622 126
ID DS: 856bxc6

IČ: 20850592
DIČ: CZ20850592
Úřední hodiny: Po - St 9.00 - 17.00; Út, Čt 9.00 - 14.30; Pá 9.00 - 13.00

Bankovní spojení: Česká spořitelna, a.s. - ústředí Praha
č. účtu: 1650676349/0000

www.msk.cz

ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) tak, že napadené rozhodnutí ruší a vrací věc statutárnímu městu Ostrava, magistrátu (dále jen „město“) k novému projednání, a to s tímto odůvodněním:

Z předloženého spisového materiálu vyplývá, že společnost eCENTRE, a.s., (dále jen „odvolatel“) podala dne 19. 8. 2016 u města žádost o poskytnutí informace podle § 13 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), ve které požadoval poskytnout „Doklady k prokázání splnění technických kvalifikačních předpokladů“ (dále jen „doklady“), které byly předloženy společností Tender systems s.r.o., (dále jen „dotčená osoba“), jakožto zájemcem a uchazečem v zadávacích řízeních, a to na tyto veřejné zakázky:

- veřejná zakázka s názvem „*Systém sdružených nákupů statutárního města Ostrava – JŘSU*“ zadávaná v jednacím řízení s uveřejněním dle § 22 odst. 1 a 2 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZVZ“), jejímž zadavatelem je Statutární město Ostrava (dále jen „druhá VZ“), a
- veřejná zakázka s názvem „*Systém sdružených nákupů statutárního města Ostrava*“ zadávaná v soutěžním dialogu dle § 35 ZVZ, jejímž zadavatelem je Statutární město Ostrava (dále jen „první VZ“).

V rámci žádosti o informace poukázal odvolatel na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 8. 2014, č. j. 10 As 59/2014 – 41, a požádal o doručení požadovaných informací na e-mailovou adresu

Město se odvolatelovou žádostí o informace zabývalo a vydalo pod č. j. SMO/313484/16/VZKÚ/... ze dne 29. 8. 2016 rozhodnutí (odvolatel obdržel téhož dne, stejně tak i dotčená osoba), ve kterém odmítlo odvolatelovu žádost o informace s odkazem na § 11 odst. 1 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím. Město neposkytnutí požadovaných informací odůvodnilo po shrnutí skutkového stavu a citací § 3 odst. 3 a § 11 odst. 1 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím zejména tím, že odvolatel doručil městu námitky proti úkonu zadavatele dle § 110 odst. 2 ZVZ, o nichž město jakožto zadavatel druhé VZ doposud nerozhodlo, že tyto doklady je proto nutné považovat za nové informace, které vznikají při přípravě rozhodnutí města jako zadavatele, což s ohledem na specifickou vazbu mezi druhou VZ a první VZ, na kterou druhá VZ bezprostředně navazuje, platí pro podklady předložené k prokázání splnění kvalifikace v obou zadávacích řízeních. Město tedy předpokládá, že požadované informace budou sloužit jako podklad pro rozhodnutí o námitkách v souladu se ZVZ, a že město doklady využije v rámci probíhajícího zadávacího řízení. Město dále uvedlo, že s ohledem na to, že odvolatel svými námitkami opakovaně napadá úkony a rozhodnutí města v zadávacím řízení, nelze ani rozhodnutí činit ve věci námitek považovat za konečná, a to s ohledem na běh lhůt pro podání návrhu na přezkoumání postupu zadavatele k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Město současně uvedlo, že poskytování informací nad rámec těch, u kterých to výslovně předjímá ZVZ, by před definitivním ukončením zadávacího řízení mohlo reálně vést k závažnému narušení transparentnosti zadávacího řízení, ohrožení rovného postavení jednotlivých uchazečů v zadávacím řízení a k případnému zneužívání získaných informací ve snaze neoprávněně ovlivnit průběh zadávacího řízení veřejné zakázky. Požadované informace tak není dle názoru města možné v zájmu zachování zákonnosti zadávacího řízení veřejné zakázky před jeho pravomocným ukončením poskytnout. Na podporu město poukázalo na právní úpravu ochrany informací obsaženou v zákoně č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, která zohledňuje právě nemožnost poskytování informací do okamžiku ukončení zadávacího řízení, což je přístup nezbytný s ohledem na nenarušení průběhu zadávacího řízení dle ZVZ. Ve vztahu k odvolatelem poukazovanému rozsudku Nejvyššího správního soudu město uvedlo, že nezpochybňuje právo na informace, avšak zadávací řízení nebylo doposud ukončeno a soudem projednáváný případ se týkal odlišných skutkových a právních otázek.

Odvolatel s uvedeným rozhodnutím nesouhlasil, a proto proti němu podal u města přípisem ze dne 6. 9. 2016 odvolání. Odvolatel zejména namítal nezákonnost rozhodnutí města, kterou spatřoval v nesprávné aplikaci § 11 odst. 1 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím, kdy pod pojmem rozhodnutí je nutné rozumět správní rozhodnutí, které bylo vydáno na základě správního řízení podle správního řádu, přičemž poukázal na to, že rozhodnutí v zadávacím řízení je podle rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 3. 1. 2013, sp. zn. 62 Af 64/2011, rozhodnutím soukromoprávním. Pokud jde o dopad pouze na správní rozhodnutí, poukázal odvolatel na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 7. 2008, č. j. 1 As 44/2008. Odvolatel dále namítal, že jediné námitky, které uplatnil, byly učiněny v rámci druhé VZ, které byly podány dne 19. 8. 2016, přičemž město rozhodlo o těchto námitkách ve stejný den, ve kterém vydalo odvoláním napadené rozhodnutí. Odvolatel dále napadal skutečnost, že rozhodnutí již bylo učiněno. Odvolatel spatřoval nepřezkoumatelnost rozhodnutí města také v nedostatečném odůvodnění tohoto rozhodnutí, přičemž opět odkázal jak na judikaturu, tak na zákon o svobodném přístupu k informacím a ZVZ. Odvolatel rovněž poukázal na to, že městem odkazovaná právní úprava § 218 odst. 2 písm. a) ZVZ není doposud účinná, když tato není doposud účinná. Rovněž odvolatel poukázal na nerespektování rozhodovací praxe Nejvyššího správního soudu. Závěrem pak odvolatel navrhl rozhodnutí zrušit a věc městu vrátit k novému projednání.

Vzhledem k tomu, že město neshledalo důvod pro zrušení nebo změnu odvoláním napadeného rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 87 správního řádu, zaslalo předmětné odvolání spolu se spisovým materiálem ve věci přípisem č. j. SMO/341717/16/VZK ze dne 19. 9. 2016 krajskému úřadu (krajský úřad obdržel dne 20. 9. 2016). Město ve svém vyjádření uvedlo, že nepostoupilo celý spisový materiál, neboť materiály k první a druhé VZ se s ohledem na zahájení řízení o přezkoumání úkonu zadavatele (města) učiněných ve druhé VZ nacházejí u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže.

K naplnění zákonných podmínek pro podání odvolání

Podle § 20 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím platí obecné pravidlo, dle kterého pokud tento zákon nestanoví jinak, použijí se při postupu podle tohoto zákona mimo jiné pro rozhodnutí o odmítnutí žádosti a odvolací řízení ustanovení správního řádu.

Podle § 16 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím lze proti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti podat odvolání. Vzhledem k tomu, že zákon o svobodném přístupu k informacím lhůtu pro podání odvolání přímo nestanoví, použije se pro určení této lhůty příslušné ustanovení správního řádu, kterým je ustanovení § 83 odst. 1 správního řádu, a dle kterého činí odvolací lhůta 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí. Podle § 86 odst. 1 správního řádu se odvolání podává u orgánu, který napadené rozhodnutí vydal.

Jak vyplývá z přeloženého spisového materiálu, bylo rozhodnutí města doručeno odvolateli dne 29. 8. 2016. Patnáctidenní lhůta pro podání odvolání (viz výše) tak uplynula dne 13. 9. 2016. Odvolatel podal své odvolání u města dne 6. 9. 2016. Z uvedeného je zřejmé, že odvolání bylo podáno u věcně a místně příslušného správního orgánu ve stanovené lhůtě. Odvolání rovněž neobsahuje vady, které by bránily řádnému projednání věci.

Krajský úřad (dále též jen „odvolací orgán“) tak vzhledem k uvedenému shledal, že je příslušný se daným odvoláním zabývat.

K rozhodnutí o odmítnutí žádosti o informace:

Z ustanovení § 2 zákona o svobodném přístupu k informacím vyplývá obecné pravidlo, že povinné subjekty poskytují informace vztahující se k jejich působnosti. Město, které je bezpochyby povinným subjektem ve smyslu

zákonu o svobodném přístupu k informacím, tak má povinnost poskytovat takové informace, které se vztahují k jeho působnosti. Za informace vztahující se k působnosti povinného subjektu se považují všechny informace, které povinný subjekt má nebo ze zákona má mít (obdobný závěr je zastáván také v judikatuře, např. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 3. 12. 2002, sp. zn. 44 Ca 179/2002, a právní literatuře zejm. Furek, A., Rothanzl, L., Jirovec, T.: Zákon o svobodném přístupu k informacím, 1. vydání, Praha, C. H. Beck 2016, str. 42 a násl.).

V souladu s ustanovením § 11 odst. 1 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím platí obecné pravidlo, které povinným subjektům stanoví možnost omezit poskytnutí informace v případě, kdy se jedná o novou informaci, která vznikla při přípravě rozhodnutí povinného subjektu, pokud zákon nestanoví jinak; citované ustanovení rovněž stanoví, že takové omezení poskytnutí informace může platit jen do doby, kdy se příprava ukončí rozhodnutím.

* * *

Pro aplikaci ustanovení § 11 odst. 1 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím je nutné, aby byly splněny předpoklady pro jeho uplatnění. To znamená, že se v daném případě musí jednat:

- 1) o novou informaci, která vznikla při přípravě rozhodnutí povinného subjektu, tj. v době před vydáním rozhodnutí povinného subjektu,
- 2) o rozhodnutí, a dále
- 3) o omezení poskytnutí informace, které je nutné, tzn., že musí být dán legitimní důvod pro takové omezení.

Odvolací orgán tak nejprve zkoumal, zda se skutečně jedná o novou informaci.

Jak vyplývá z rozhodnutí, město doklady před vyhlášením první a druhé VZ nedisponovalo.

Odvolací orgán uvádí, že vzhledem k tomu, že odvolacímu orgánu nebyl postoupen celý spisový materiál (viz výše), nelze naplnění této podmínky posoudit. Z tohoto důvodu je rozhodnutí města v této části nepřezkoumatelné.

* * *

Odvolací orgán se dále zabýval tím, zda požadovaná informace vznikla při přípravě rozhodnutí. K naplnění této podmínky je zejména nutné, aby se jednalo o rozhodnutí (viz níže), a aby existovala vazba mezi požadovanou informací a rozhodnutím, tj. aby požadovaná informace sloužila pro účely rozhodnutí.

Co se týká samotného pojmu rozhodnutí, zákon výslovně nestanoví konkrétní typ rozhodnutí, o který by se mělo jednat. Vzhledem k této skutečnosti nelze vykládat tento pojem tak, že se jedná pouze o rozhodnutí vydané ve správním řízení (obdobný závěr přitom odpovídá také stanovisku odborné literatury – viz. Furek, A., Rothanzl, L., Jirovec, T. Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář. 1. vydání. Praha : C. H. Beck, 2016, s. 505 a násl.).

Jak vyplývá ze spisového materiálu, byly doklady předány městu v souvislosti s první a druhou VZ, a to za účelem rozhodnutí v rámci probíhajícího zadávacího řízení.

Odvolací orgán uvádí, že vzhledem k tomu, že odvolacímu orgánu nebyl postoupen celý spisový materiál (viz výše), nelze naplnění také této druhé podmínky posoudit. Z tohoto důvodu je rozhodnutí města i v této části nepřezkoumatelné.

* * *

Odvolací orgán se dále zabýval tím, zda došlo k vydání rozhodnutí.

Jak vyplývá z rozhodnutí města, u první VZ již bylo vydáno rozhodnutí, u druhé VZ nikoliv.

Odvolací orgán uvádí, že u první VZ již není naplněn důvod pro odmítnutí žádosti o informace na základě § 11 odst. 1 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím. **Město tak odmítnutím žádosti o informace z důvodu uvedeného v § 11 odst. 1 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím v části týkající se první VZ postupovalo v rozporu se zákonem o svobodném přístupu k informacím.** Pokud jde o druhou VZ, je z postoupeného spisového materiálu zřejmé, že rozhodnutí vydáno nebylo.

* * *

Odvolací orgán se vzhledem k výše uvedenému zabýval dále tím, jakým způsobem se město vypořádalo s otázkou ne/existence legitimního důvodu pro takové omezení poskytnutí informace (srov. rozsudek NSS ze dne 2. 7. 2008, č. j. 1 As 44/2008-116).

Tento požadavek přitom vyplývá ze samotné dikce ustanovení § 11 odst. 1 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím, když stanoví povinnému subjektu možnost omezit poskytnutí informace. Je tak na povinném subjektu, aby řádně odůvodnil své správní uvážení, tj. proč v daném případě přistoupil k omezení práva na informace. Jinak řečeno je jeho povinností v odůvodnění rozhodnutí kromě podřazení věci pod konkrétní ustanovení rovněž uvést, zda jsou v daném případě dostatečné legitimní důvody, které opravňují omezení práva na informace, tedy zda nutnost ochrany informací převažuje nad právem na informace.

Město dle rozhodnutí spatřuje legitimní důvod pro omezení práva na informace v tom, že poskytování informací nad rámec těch, u kterých to výslovně předjímá ZVZ, by před definitivním ukončením zadávacího řízení mohlo reálně vést k závažnému narušení transparentnosti zadávacího řízení, ohrožení rovného postavení jednotlivých uchazečů v zadávacím řízení a k případnému zneužívání získaných informací ve snaze neoprávněně ovlivnit průběh zadávacího řízení veřejné zakázky.

Odvolací orgán uvádí, že městem použitá argumentace není dostatečná. To z toho důvodu, že město pouze obecně uvedlo důsledky, které by dle jeho názoru mohlo způsobit poskytnutí požadovaných informací, avšak tyto obecné závěry blíže nespecifikovalo, a to např. tak, jakým konkrétním způsobem by mohlo poskytnutí požadovaných informací závažně narušit transparentnost zadávacího řízení. Město tyto specifikace důvodů ani nevztáhlo na možnost žadatele o informace vstoupit do probíhajícího zadávacího řízení.

Vzhledem k uvedenému a s ohledem na to, že odvolacímu orgánu nebyl postoupen celý spisový materiál, je rozhodnutí města i v této části nepřezkoumatelné.

Z výše uvedených důvodů odvolací orgán ruší rozhodnutí města a vrací věc městu k dalšímu řízení.

Město by se v dalším řízení mělo důsledněji zabývat, pokud setrvá na svém stanovisku odmítnout požadované informace, naplněním všech podmínek pro odmítnutí žádosti o informace. Pokud však město neshledá, že je

v daném případě naplněn důvod pro odmítnutí žádosti o informace (srov. zejm. § 7 až 11 zákona o svobodném přístupu k informacím), je povinno požadované informace poskytnout.

* * *

Dle názoru odvolacího orgánu vzhledem k uvedenému, vzhledem k absenci stanoviska města ke všem podstatným námitkám odvolatele (zejm. zpochybnění tvrzení města, podle kterého ještě nebylo vydáno rozhodnutí), a vzhledem k tomu, že mu nebyl postoupen celý spisový materiál, nelze posoudit námitky odvolatele dříve, než se se všemi podstatnými skutečnostmi vypořádá město.

Odvolací orgán v této souvislosti poukazuje na znění ustanovení § 88 odst. 1 správního řádu, které je dle ustanovení § 20 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím přímo aplikovatelné na řízení o odvolání, a dle kterého je povinností správního orgánu, který odvoláním napadené rozhodnutí vydal, předat kompletní spis spolu se svým stanoviskem odvolacímu správnímu orgánu. Této povinnosti se nemůže město zprostit ani v případě, kdy předá podklady jinému subjektu. V takovém případě je povinno si tyto podklady (příp. jejich kopie) opatřit a splnit tak zákonnou povinnost.

V této souvislosti odvolací orgán poukazuje na to, že město v rámci spisového materiálu nedoložilo ani písemnosti, na základě kterých komunikovalo s dotčenou osobu. Povinnost oslovit žádosti o informace dotčenou osobu vyplývá z § 4 odst. 4 správního řádu (srov. zejména rozhodnutí č. j. 8 As 55/2012 – 62 ze dne 22. 10. 2014; č. j. 1 As 189/2014 ze dne 17. 12. 2014; č. j. 7 As 49/2015 – 57 ze dne 30. 6. 2015)

* * *

Po přezkoumání spisové dokumentace a všech skutečností, které z předložené spisové dokumentace vyplývají, odvolací orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu se proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu nelze dále odvolat. Rozhodnutí odvolacího orgánu je v právní moci, jestliže bylo oznámeno odvolateli.

„otisk úředního razítka“

Rozdělovník:

Odvolatel: eCENTRE, a.s.,)
Dotčená osoba: Tender systems s.r.o.,)
Povinný subjekt: statutární město Ostrava, magistrát, odbor veřejných zakázek a kapitálových účastí,
Prokešovo náměstí 8, 729 30 Ostrava (na vědomí; vzhledem k tomu, že spisový materiál byl
zaslán elektronicky, bez spisového materiálu)

Statutární město Ostrava
Magistrát

Vaše značka:

eCENTRE, a.s.

Ze dne:

Č. j.: SMO/388163/16/VZKÚ

Sp. zn.: S-SMO/313481/16/VZKÚ/6

Vyřizuje:

Telefon:

E-mail:

Datum: 10. října 2016

ROZHODNUTÍ

Statutární město Ostrava, Magistrát města Ostravy, odbor veřejných zakázek a kapitálových účastí jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „povinný subjekt“), obdržel dne 19. 8. 2016 od obchodní společnosti eCENTRE, a.s., (dále je

„žadatel“) žádost o poskytnutí informace dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, týkající se poskytnutí informací vztahujících se k zadávacímu řízení veřejné zakázky „Systém sdružených nákupů statutárního města Ostrava - JŘSU“ a veřejné zakázky „Systém sdružených nákupů statutárního města Ostrava“.

Výrok:

Povinný subjekt po novém projednání této věci žádost žadatele ze dne 19. 8. 2016 v části poskytnutí informací vztahujících se k zadávacímu řízení veřejné zakázky „Systém sdružených nákupů statutárního města Ostrava - JŘSU“ podle § 11 odst. 1 písm. b) a § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů a v části poskytnutí informací vztahujících se k zadávacímu řízení veřejné zakázky „Systém sdružených nákupů statutárního města Ostrava“ podle § 3 odst. 3, § 15 odst. 1, zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů

odmítá.

Odůvodnění:

Žadatel podal povinnému subjektu dne 19. 8. 2016 žádost o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“).

V žádosti žadatel požadoval poskytnout „doklady k prokázání splnění technických kvalifikačních předpokladů, které byly předloženy společností Tender systems s.r.o., jakožto zájemcem a uchazečem v zadávacích řízeních na tyto veřejné zakázky:

- veřejná zakázka s názvem „Systém sdružených nákupů statutárního města Ostrava – JŘSU“ zadávaná v jednacím řízení s uveřejněním dle § 22 odst. 1 a 2 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů („ZVZ“), jejímž zadavatelem je Statutární město Ostrava, a

- veřejná zakázka s názvem „Systém sdružených nákupů statutárního města Ostrava“ zadávaná v soutěžním dialogu dle § 35 ZVZ, jejímž zadavatelem je Statutární město Ostrava“

Povinný subjekt žádost posoudil a rozhodnutím č.j. SMO/313481/16/VZKÚ/ ze dne 29. 8. 2016 ji podle § 11 odst. 1 písm. b) a § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s příslušnými ustanoveními zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů odmítnul.

Žadatel proti rozhodnutí povinného subjektu podal dne 6. 9. 2016 odvolání, které bylo společně s příslušným spisovým materiálem povinným subjektem předloženo nadřízenému orgánu k rozhodnutí o odvolání.

Dne 6. 10. 2016 povinný subjekt od Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru právního a organizačního, jako věcně příslušného správního orgánu (dále jen „krajský úřad“), obdržel rozhodnutí, ve kterém krajský úřad zrušil rozhodnutí statutárního města Ostrava, magistrátu, č.j. SMO/313481/16/VZKÚ/ ze dne 29. 8. 2016, o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace ze dne 19. 8. 2016 podle § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, a vrátil věc statutárnímu městu Ostrava, magistrátu, k novému projednání.

Jelikož se krajský úřad ve svém odůvodnění ztotožnil s konstatováním povinného subjektu, že v zadávacím řízení k veřejné zakázce „Systém sdružených nákupů statutárního města Ostrava – JŘSU“ rozhodnutí vydáno doposud nebylo a i nadále tato skutečnost v tomto zadávacím řízení platí, je naplněn důvod pro odmítnutí žádosti žadatele o informace na základě § 11 odst. 1 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím, a povinný subjekt rozhodl ve vztahu k této veřejné zakázce shodně jako v předchozím svém rozhodnutí, které bylo krajským úřadem zrušeno.

Ve vztahu k zadávacímu řízení k veřejné zakázce „Systém sdružených nákupů statutárního města Ostrava“ povinný subjekt zde uvádí, že od vydání předchozího rozhodnutí o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace do jeho zrušení krajským úřadem nastaly nové okolnosti, které v současné době znemožňují poskytnutí požadovaných informací. Na základě usnesení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. ÚOHS-S0585/2016/VZ-36535/2016/542) u doručeného zadavatelé - Statutární město Ostrava, IČO 00845451, se sídlem: Prokešovo náměstí 1803/8, 729 30 Ostrava dne 1. 9. 2016, zaslal zadavatel dokumentaci o veřejné zakázce „Systém sdružených nákupů statutárního města Ostrava“ Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže.

Součástí dokumentace zaslané Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže jsou rovněž doklady nezbytné pro přípravu a poskytnutí požadovaných informací žadatelem.

Podle § 3 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím se pro účely tohoto zákona informací rozumí jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakémkoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního.

Ve vztahu k požadavku žadatele poskytnout informace ze zadávacího řízení k veřejné zakázce „Systém sdružených nákupů statutárního města Ostrava“ povinný subjekt zjišťoval existenci požadovaných informací ve smyslu § 3 odst. 3 citovaného zákona. Je učiněn závěr, že požadovanými informacemi povinný subjekt v současné době nedisponuje. Bylo vycházeno z kopie přípisu „Zaslání dokumentace k veřejné zakázce „Systém sdružených nákupů statutárního města Ostrava“ podle usnesení č.j. ÚOHS-S0585/2016/VŽ-36535/2016/542/“, dodejky s prohlášením Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, že poštovní zásilka byla jemu dodána a tvrzení vedoucího oddělení veřejných zakázek, odboru veřejných zakázek a kapitálových účastí magistrátu města Ostravy, kde se dokumentace o veřejné zakázce po zákonem stanovenou dobu uchovává, že do vydání tohoto rozhodnutí dokumentace o veřejné zakázce „Systém sdružených nákupů statutárního města Ostrava“ nebyla ze strany Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže navracena.

Vzhledem k výše uvedenému bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí a žádost byla odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení tohoto rozhodnutí. Uvedená 15- ti denní lhůta se počítá ode dne následujícího po dni oznámení rozhodnutí. O odvolání rozhoduje Krajský úřad Moravskoslezského kraje. Odvolání se podává u povinného subjektu.